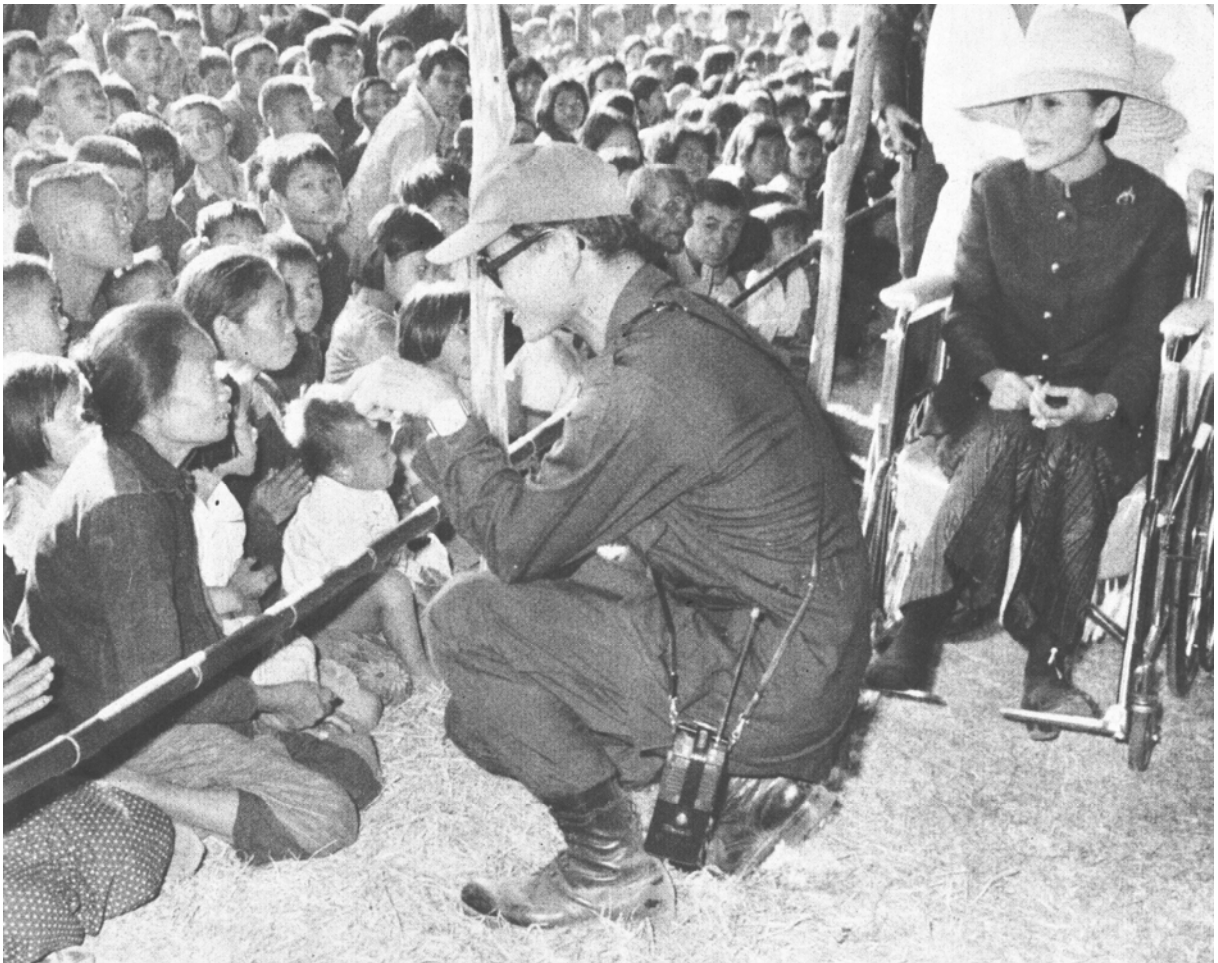

เรื่องราวและภาพแห่งความประทับใจ

เรียบเรียงโดย HS4HNL

ผู้เขียนได้มีโอกาสพบเรื่องราวอันน่าประทับใจเกี่ยวกับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในชื่อเรื่องว่า “ร้อยเรื่องในรอยจำ” ทางเว็บไซต์ของสำนักประชาสัมพันธ์เขต 2 อุบลราชธานี (<http://region2.prd.go.th/king/100story/>) โดยมีหนึ่งในหลายเรื่องราวที่น่าประทับใจนั้น เกี่ยวข้องกับพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงมีต่อวิทยุสื่อสาร ซึ่งเชื่อว่าหลายท่านอาจจะยังไม่เคยได้รู้เรื่องราวเหล่านี้มาก่อน

เดชะบุญ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่เพียงทรงห่วงใยทุกข์สุขของราษฎรในถิ่นทุรกันดารเท่านั้น แต่ทรงเข้าพระทัยดีถึงความเหน็ดเหนื่อยและเสียงภัยของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างทางด้วย ทรงสดับฟังข่าวการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผ่านทางวิทยุบ่อยครั้ง ดังที่ปรากฏในหนังสือ “อัคมหาราชา ปิ่นฟ้าคมนาคม” ที่จัดทำโดยกระทรวงคมนาคม

ครั้งหนึ่งหน่วยก่อสร้างทางสายทุ่งช้าง-ปอน-ห้วยโก๋น ถูกผู้ก่อการร้ายซุ่มโจมตี ทำให้มีเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงและทหารบาดเจ็บและเสียชีวิต รถ APC ของกรมทหารม้าที่ 2 ถูกยิงด้วยระเบิดไฟไหม้

เสียหายใช้การไม่ได้ พนักงานวิทยุประจำโครงการจึงแจ้งข่าวมายังเขตการทางพิษณุโลก เพื่อขอให้ส่งข่าวส่วนกลางและขอเฮลิคอปเตอร์จากหน่วยทหารมารับผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต แต่ปรากฏว่าทางทหารไม่สามารถส่งเฮลิคอปเตอร์มาตามคำขอได้

เดชะบุญที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงวิทยุในเวลานั้นพอดี จึงมีรับสั่งให้ราชองครักษ์แจ้งกับเขตการทางพิษณุโลกว่า “อีกหนึ่งชั่วโมงจะส่งเฮลิคอปเตอร์มาให้”

ไม่ช้าเฮลิคอปเตอร์สองลำก็ถูกส่งมารับผู้บาดเจ็บและผู้เสียชีวิตไปยังโรงพยาบาลนานตามที่ได้รับสั่ง พระมหากษัตริย์คุณครั้งนี้สร้างความซาบซึ้งใจให้แก่ชาวกรมทางหลวงอย่างไม่อาจลืมมาจนทุกวันนี้

เรื่องของ “พีใหญ่”

เช่นเดียวกับพระมหากษัตริย์คุณที่มีต่อ “พีใหญ่” ซึ่งหลายเป็นตำนานที่เล่าขานสืบต่อกันมา และได้บันทึกไว้ในหนังสือ “อัครมหาราช ปีนฟ้าคมนาคร” เล่มเดียวกันด้วย

“พีใหญ่” หรือนางจันทร์สม อินทร์พิรมย์ (ปัจจุบันเสียชีวิตแล้ว) เป็นพนักงานรับส่งวิทยุของเขตการทางพิษณุโลกเมื่อราวสี่สิบปีที่แล้ว แม้จะเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยแต่ด้วยอาวุโสที่มากกว่าเพื่อน ทำให้พนักงานวิทยุของกรมทางหลวงทั่วประเทศที่มีมากกว่า 100 หน่วยงาน พากันเรียกขานเธอว่า “พีใหญ่”

กล่าวกันว่า “พีใหญ่” เป็นพนักงานวิทยุที่มีความรับผิดชอบสูงยิ่ง ทำงานตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงก็ว่าได้ เพราะมีวิทยุติดตัวอยู่เสมอไม่ว่าจะทำธุระส่วนตัวใดๆ ไม่เว้นแม้แต่ยามนอน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงสดับการฟังการส่งข่าวของ “พีใหญ่” ที่รับฟังข่าวและผ่านข่าวให้หน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ทุรกันดารห่างไกลและอยู่ในเขตคุกคามของผู้ก่อการร้ายอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย จึงมีรับสั่งถาม พลตรีประถม บุรณสิริ อดีตอธิบดีกรมทางหลวงว่า “พีใหญ่” คือใคร และรับสั่งให้ศูนย์สื่อสารสวนจิตรลดา ส่งวิทยุชมเชยการปฏิบัติงานของ “พีใหญ่”

เดโชชัย 1

วันขึ้นปีใหม่ พ.ศ. 2516 ขณะที่ “พีใหญ่” และพนักงานวิทยุกรมทางหลวงในภาคเหนือปฏิบัติงานอยู่นั้น ก็ได้ยินเสียงเรียกที่ไม่คุ้นเคยดังมาจากเครื่องรับ

“พิษณุโลก พิษณุโลก”

“พีใหญ่ยัง” มิได้ขาดตอบ เนื่องจากเสียงนี้ยังไม่เคยได้ยินมาก่อน

“พีใหญ่ พีใหญ่”

เมื่อเสียงเดิมเรียกมาอีก คราวนี้ “พีใหญ่” จึงขาดรับ

“ตอบค่ะ ไม่ทราบมาจากไหนค่ะ”

“จากเดโชชัย 1”

คราวนี้ “พีใหญ่” ถึงกับชะงัก เธอเรียกทุกศูนย์ให้รีบปิดคลื่นไปช่อง 12 โดยด่วน ระหว่างนั้นเธอรวบรวมความกล้าถามย้ำอีกครั้งว่า

“จากเดโชชัย 1 นะ”

ผู้ฟังทุกคนเงยบกริบเพื่อรอฟังคำตอบจากปลายทาง ทว่าในหัวใจทุกดวงเต้นระทึกเหมือนจะหลุดออกมาออกอก เพราะทราบดี “เดโชชัย 1” คือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว!

แทนคำตอบ “เดโชชัย 1” พระราชทานพรปีใหม่ด้วยพระสุรเสียงอันทำให้ผู้ฟังขนลุกชู “สวัสดิ์ปีใหม่พีใหญ่และเจ้าหน้าที่วิทยุทุกคน ขอให้มีความสุขตลอดทั้งครอบครัวให้มีพละนาถัยสมบูรณ์ แข็งแรง ปลอดภัย มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ สวัสดิ์”

ทรงเป็นครู

ในปี พ.ศ. 2528 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินในการส่งเสด็จฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ไปทรงงานยังต่างประเทศ โดยมีคณะครู อาจารย์ และนักเรียนอนุบาลของโรงเรียนจิตรลดา ร่วมส่งเสด็จฯ

โดยในครั้งนั้น ด.ช.ปีติ วรรณสุด อายุ 4 ขวบ เห็นวิทยุสื่อสารที่อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ท่านด้วยความอยากรู้อยากเห็นตามประสาเด็ก จึงได้เข้าไปซักถามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระเมตตาพระราชทานคำอธิบายให้เด็กคนนั้นฟังว่ามันคือวิทยุสื่อสาร โดยมีได้ถือพระองค์

จากเหตุการณ์ที่ยกมากล่าวอาจเป็นเพียงบางส่วนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นต่อชายวิฑูรย์สื่อสารต่างๆ ทั้งตำรวจ ทหาร พลเรือน และวิฑูรย์สมัครเล่น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นไปเพื่อสดับตรับฟังข่าวสาร สถานการณ์และความเป็นไปของบ้านเมือง ตลอดจนสุขทุกข์ของอาณาประชาราษฎร์ ซึ่งหลายต่อหลายครั้งก็ได้ทรงพระราชทานกำลังใจ พระราชทานคำแนะนำทั้งทางด้านเทคนิคการสื่อสาร ด้านการปฏิบัติ การให้ความช่วยเหลือจนสถานการณ์ต่างๆ คลี่คลายและลุล่วงไปได้ด้วยดี ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุตมิได้

อ้างอิง

สำนักพระราชวัง. <http://www.ohmpps.go.th> ค้นคืน เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2551.
<http://region2.prd.go.th/king/100story/k11.htm> ค้นคืน เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2551.
<http://www.visutti.com/nailuang1.htm> ค้นคืน เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2551.